

ÎNCHEIERE

04 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Aliona Miron

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând din oficiu chestiunea cu privire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ înaintată de Cojocari Ana împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la obligarea emiterii actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 18 septembrie 2023, reclamanta s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând obligarea pârâtului să atragă la răspundere disciplinară judecătorul Irina Țonov.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 12 iulie 2023, a depus o cerere la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, adresată judecătorului Irina Țonov, prin care a solicitat transmiterea proceselor-verbale și a înregistrărilor audio a ședințelor de judecată, care au avut loc la 06 aprilie 2023, ora 10:30, și respectiv la 26 aprilie 2023, ora 10:00 din cadrul dosarului civil nr. 2-23003017-12-2-06012023, în care a avut calitatea procesuală de reclamant.

În pofida faptului că, a depus o cerere și a achitat taxa de stat pentru aceasta, precum și a timpului acordat, judecătorul nu a pus la dispoziție înregistrările audio și procesele-verbale aferente ședințelor de judecată. Astfel, la 03 august 2023, a venit răspunsul fără titlu și fără dată de la judecătorul Irina Țonov, prin care a fost informată că nu s-au păstrat înregistrările audio pe calculatorul grefierului a ședințelor din 06 aprilie 2023 și 26 aprilie 2023, iar persoana responsabilă pentru păstrarea acestora a demisionat.

Reclamanta a relatat că, în timpul înregistrării, grefierul trebuie să verifice, ascultând în căști, calitatea înregistrării. Dacă se depistează că sistemul are vreo defecțiune și înregistrarea este necalitativă, grefierul trebuie să anunțe imediat președintele instanței despre aceasta. Având în vedere importanța vitală a înregistrărilor audio pentru asigurarea unui proces echitabil și transparent, a solicitat în mod respectuos Consiliului Superior al Magistraturii să inițieze procedura de investigare și să dispună măsurile corespunzătoare în vederea atragerii la răspundere disciplinară a judecătorului Irina Țonov, în conformitate cu prevederile legale aplicabile. Aceste înregistrări audio și procese verbale sunt importante pentru

reclamantă deoarece ședințele de judecată s-au desfășurat în lipsa ei, după ce a depus anterior o cerere în acest sens.

Astfel, la 17 august 2023, la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, a depus Cererea nr. 1099 p/m împotriva judecătorului Irina Țonov pentru faptul că nu i-a oferit înregistrările audio și procesele verbale din cadrul dosarului civil nr. 2-23003017-12-2- 06012023, și a solicitat atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Irina Țonov, care își desfășoară activitatea în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în legătură cu gestionarea necorespunzătoare a înregistrărilor audio și a proceselor verbale ale ședințelor de judecată.

Termenul limită pentru furnizarea unui răspuns la cererea menționată a expirat deja, însă până la depunerea prezentei acțiuni în instanță nu a primit nici o comunicare oficială din partea Consiliului Superior al Magistraturii.

În instanță a solicitat obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a emite un răspuns pertinent referitor la cele descrise și să fie luate măsurile necesare pentru remediarea situației create.

La 23 noiembrie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a depus o referință la acțiunea depusă de Cojocari Ana, solicitând declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă.

În susținerea poziției sale a menționat că, sesizarea reclamantei Cojocari Ana din 17 august 2023, prin dispoziția nr. 796 s-1099 p/m din 18 august 2023, a fost repartizată inspectorului-judecător Diana Ioniță, iar prin decizia nr. 796s-1099 p/m din 29 septembrie 2023, sesizarea menționată a fost respinsă ca neîntemeiată. Copia deciziei emise în privința sesizării reclamantei a fost expediată Anei Cojocari la 02 octombrie 2023 și a fost recepționată de către ultima, la 20 octombrie 2023, fapt confirmat prin avizul de recepție.

Studiind materialele dosarului, Completul de judecată consideră că acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă din următoarele motive.

Conform art.191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează: în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.

Art.3 Cod administrativ, prevede că, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea

Art. 20 Cod administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept

vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 189 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.207 alin.(1)-(2) lit. c) și e) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept; reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Reținând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, unul dintre elementele definiției ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat. Or, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art.17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 Cod administrativ.

Astfel, prevederile art. 17 Cod administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică.

Acest argument impune și raționamentul că, dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 Cod administrativ.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin prezenta acțiune se solicită obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să atragă la răspundere disciplinară judecătorul Irina Țonov de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Completul de judecată reține prevederile art. 23 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, potrivit căruia, verificarea sesizării reprezintă

etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate judecătorului și consecințele acestora, circumstanțele în care au fost comise, precum și orice alte date concludente din care să se poată stabili existența sau inexistența elementelor abaterii disciplinare. Verificarea sesizării se efectuează de către inspectorii-judecători în termen de cel mult 30 de zile *lucrătoare* de la data înregistrării sesizării.

Raportând norma legală la circumstanțele cauzei, se atestă că, termenul de 30 de zile *lucrătoare*, pentru verificarea sesizării Anei Cojocari din 17 august 2023, a expirat la 29 septembrie 2023 (vineri), inclusiv. Totuși, deși decizia inspectorului judecător a fost emisă în interiorul perioadei prevăzute de lege, reclamanta s-a adresat în instanță cu prezenta acțiune la 18 septembrie 2023.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, depunerea prematură a acțiunii în instanța de judecată, până la expirarea termenului special prevăzut de art. 23 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor pentru oferirea răspunsului la sesizare, denotă lipsa încălcării careva drepturi sau libertăți personale ale Anei Cojocari la data adresării în instanță. Or, ulterior, în termenul legal, sesizarea a fost examinată, fiind emisă decizia judecătorului-inspector, care, *printre altele*, prevede modul și termenul de atac, însă legalitatea acesteia nu constituie obiectul prezentei acțiuni.

După cum rezultă din art. 17 din Codul administrativ, actele administrative urmează a fi contestate de persoanele interesate cărora nemijlocit le sunt încălcate careva drepturi și libertăți prevăzute prin lege. În această ordine de idei, Completul judiciar relevă că, normele legale citate interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate întrunirea condițiilor nominalizate.

În contextul celor supramenționate, instanța de judecată reține că, prevederile legale pre-citate interzic apriori și inter alia înaintarea acțiunilor în contencios administrativ populare, adică *actio popularis*. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii în control normativ, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.

Prin urmare, în condițiile în care acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cojocari Ana, nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu va purcede la examinarea și soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ la acțiunea acestuia, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acțiunii în contenciosul administrativ.

Astfel, raportând circumstanțele expuse la prevederile legale enunțate mai sus, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, acțiunea înaintată de Cojocari Ana împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la obligarea atragerii la răspundere disciplinară a judecătorului Irina Țonov, nu răspunde exigențelor de admisibilitate, motiv din care urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, declararea inadmisibilă a acțiunii exclude examinarea fondului cauzei de contencios administrativ atât din perspectiva circumstanțelor de fapt, cât și motivelor de drept.

În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) și (2) lit. e), art. 230 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cojocari Ana împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

Se explică reclamantei Cojocari Ana că declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte,
judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă